لس لنډۍ کیسی
لیکوال: رفیع الله علی حیدر (وردګ)
Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالـۍ دی وي!

زما ګرانی مینی تهR❤S

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب نوم: لس لنډۍ کيسې

ليکوال: رفيع الله علي حيدر (وردک)

د ليکوال نمبرونه:
۰۷۹۷۳۳۵۸۳۰
۰۷۳۰۴۳۲۷۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

هر وخت به جوړه مکتب ته تللو.

خو زما ملګرى به هر وخت خفه وو.

ما به تري د خفه کيدو لامل پوښتنه وکړه خو جواب يې نه راکولو.

زما وربانډی زيات فکر خراب وو.

ډير لايق وو خو اوس نه پوهيګم چې څه وربانډی وشول.

دمکتب څخه دکور په طرف روان شوو په لاره کې کيناست.

ماويل ولې کيناستى.

ويل زړه مې خوګيګى څه وکړم.

ماويل ځه لاس راکړه چې داکتر ته دې بوځم.

هغه ويل زما دزړه د درد داکتر ماته معلوم دى بل چاته نه.

ماويل خو راوښايه چې زه دې ورولم.

ويل دا ناممکن دى.

لاس مې ورکړو دکور په طرف روان شوو.

ماورته ويل چې ته په ما باور نلرى کنه.

هغه ويل لرم يې ته زما ملګرى يې.

ما ويل ښه نو ولى راته نه وايې چې ته ولى هر وخت خفه وى.

ويل يې زه خو يم خفه خو په څهره ستا لپاره لږ خندا او خوشالى کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه که تاته زه خپله کيسه وکړم نو ته به هم خفه شی ته زما ګران ملګری يې تا په غم کې نشم زغملای.

ماورته هيڅ ونه ويل خو په زړه کې ترې زيات خوشاله شوم ځکه چې زما دخوشالی لپاره هرڅه په ځان زغمی.

بله ورځ بيا روان شوو مکتب ته.

مکتب ته ورسيدو.

درس مو وويلا هغه په لسم او زه په نهم صنف کې وم.

مکتب رخصت شوو.

هغه بيخی زيات خوشاله وو.

ماترې پوښتنه وکړه ولی داسی خوشاله يې الله پاک تل دا خوشالی په نصيب کړه.

هغه ماته ويل مننه راځه تيز راځه.

ما ويل څه کيسه ده .

هغه هغه طبيب چې زما زړه جوړولای شی هغه راته زنګ کړی وو چې راشه زموږ کورته.

ماويل ښه نو ځه چې ځانونه ورسوو.

ډير تيز مزل مو وکړو را ورسيدو.

زه کيناستم زما ملګری ورغللو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورم چې يوه جنۍ ورته راووتله.

ماويل ښنا دا کيسه ده.

دجنۍ سره يې خبری کولی چې زما ملګری ولويدا.

ماورمنډه کړه چې بی هوشه دی.

ژر ژر مې را سم کړو.

لاس می ورکړو روان شوو کورته .

خو دهغه کورکی مور هم نه وه هغه وفات شوی وه.

نور نه ما بيا وليدو او نه بيا مکتب ته راغللو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه.

تنها له مکتب را روان وم.

له سره مې څادر تاو کړی وو.

چې يوې جنۍ راسره سترګی مشی وکړی.

زه پوه شوم چې غلته شوه.

نو يې چی ماته وکتل.

ويل يې وب وبخ وبخشه زه غلته شوم.

هيله کوم ورورہ چې پرما بدګومانه نشی.

ما ويل پوهيګم هيله کوم.

زه راغلم کور ته روان وم.

ما د يوې کليوالی سره مينه کوله او پر ما زياته ګرانه وه.

هغه مې وليده سلام مې ورته واچولو.

هغی هم دلاس په اشاره جواب راکړو.

زه راغلم کور ته ډوډی مې وخوړه.

سبا بيا لاړم مکتب ته هغې جنۍ د دروازی مخه جارو کوله.

زه چې تری ليری تير شوم ليک يې را وار کړو.

ما هم ليک را واخيستلو.

ليک مې وکتلو ليکلی مې وو.

ای دګل په شان نه پوهيګم چې ستا په لاس کې کوم جادو وو که
خنګه چل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې راهیسی مې زړه تا غواړی ګرانه.

او دليک جواب زمونږ د دروازی په اشغال دانې کې واچوه.

ما ورته وليکل بخشه کوه زما مینه شته زه دبل چاسره مینه کوم.

سبا يې بيا ليک ايښی وو.

ليکلی وو.

ګرانه زه پر تا میئنه یم څه وکړم هیله کوم ما یوازی مه پريږده.

ما دليک جواب ورکړو هيله کوم ماته مزاحمت مکوی.

نو بيا يې ليکلی وو سمه ده ګرانه.

خو ته زما دزړه سر يې او تا نشم هیرولی او زه ستا په نوم ژوند کوم.

نور ما لاره بدله کړه نور په هغه لار نه تللم.

بله ورځ مې هغې کلیوالی ته مسیج وکړو .

سلام سنګه يی

نو هغې جواب راکړو تاسو څوک یاست.

ماويل ولی دی هیر شوی یم .

هغې ويل مزاحمت مکوی څوک یاست.

ما خپل عکس ورته ولیګلو.

نو يې جواب راکړو ښه تاسو یاست .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل هوو..

ويل نور ماته مسيج مکوه او نه زه درسره مينه لرم او نه تا پيژنم.

ماته زيات غوصه راغله چې څه مې په خوله راتلل ورته ومې ويل.

نو سمدلاسه لاړم هغې بلې انجلۍ ته مې ليک وليکلو .

ليک کې مې ورته وليکل:

سلام ګرانی ستا مغرور يار اوس سم شوی او ستا غلام شوی.

مينه درسره لرم .

دا ليک مې ورته کيښودا.

خو هغې ډير ليکونه ايښی وو هغه مې ټول راواخيستل.

اول ليک ليکلی وو

زه مينه درسره تا له خدايه غواړم

دوهم ليک

نن مې درپسی ډير زړلی دی هسی نه چی مړه شم.

دريم ليک

که ته ماته جواب رانکړی زه ځان وژنه کړم .

څلورم ليک

نن مې اخيری ورځ ده کنه نور ځم له دنيا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دا ليکونه په جيب کې واچول .

لاړم له کور څخه يې لږ ليری دوکان وو.

هلته کيناستم ماويل چې زما ليک وګوری لږ به ورته انتظار شم.

دوکان کې مې لږ شی واخيستل .

چې دوکاندار ته زنګ راغی ورسرت وغږيدو.

نو يې ويل سخت زړه مې بد شوو.

نورو خلکو ورته ويل ولی ولی څه کيسه ده.

ويل هغه دفلانکی لور ځان مړ کړی.

زه بې هوشه شوم .

چې په هوش کې راغلم نو عصابو مې کار نکولو.

راغلم کورته .

لېونی شوم نور هر څه رانه هير شول صرف يوه کلمه مې هر ځای ليکله .

ما وبخشه ګرانی ما وبخشه ګرانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

زما مې دمور سره هر وخت لانجې او جنګ وو.

يوه ورځ يې له کوره پسې واخيستم.

راته يې ويل نن رانه ډوډی نشی خوړلی.

زه بهر بيرون تر غرمې پورې دنور هلکانو سره په ساعتری اخته وم.

هغوې ټول لاړل دغرمې ډوډی ته زه تنها پاتی شوم.

مور مې راباندی غږ وکړو راځه ډوډی ته خو زه نه ورتلم ځکه هغه ډيره غوصه وه.

ډير يې راته وويل راشه توبه وباسه ډوډی وخوره نور هيڅ هم نه درته وايم.

خو زه ورنه غلم .

اخير يی زما وړی خور ته ورکړه .

هغې راوړه بيرون ته.

هر چا به راته ويل چې داسی مکوه دا ستا مور ده پر تا ډير حق لری.

خو ما د هيچا خبر نه منله.

وخت تيريده.

پلار مې د مشر وررور سره ايران ته ولیګم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایران ته ورسیدم خو اوس پوه شوم
چې دمور مینه څومره محترمه ده.

نور مې مور زیاته یادیده.

هر وخت به چې بازار ته لاړم یو شی به مې ورته اخیستل بیا به
مې عکس ورته لیګلو هغې به راته دعاوی کړی.

تر ما کشر ورور وو هغې ته مې پکت دا یوو نصیحت کولو چې
دمور سره فام کوه خفه یې نکړی.

بیا زموږ مور مریضه شوه .

ډیری روپۍ مو ورته راولیګی.

خو اخیر زه راغلم له ایران او مشر ورور مې پاتی شوو.

مامې دمور لپاره ډیری تحفی اخیستی وی .

خو چې افغانستان ته داخل شوم .

خبر شوم چې مور له دنیا تللی.

نو زه په موټر کې بی هوشه شوم .

بیا چې په هوش کې راغلم ټولو خلکو ماته کتل.

څادر مې په سر واچولو او مخ مې پټ کړو پټه ژړا پټ غم زغمل

چې ژوندی وه نو یې په قدر نه پوهیدم

چې رانه لاړه نو په قدر یې زه پوه شوم خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کیسه

بی مینی انجلۍ اخیر د مینی دلاسه مړه شوه.

یوه ډیره هوښیاره او حیا ناکه انجلۍ وه .

هغه 13 کلنه وه چې دا خبر به یې هر وخت کوله .

ای لویه خدایه مه مې په چا میئنه وه او مه راباندی څوک میئنه وه.

ما تری پوښتنه وکړه ولی داسی وایې .

جواب یې راکړو.

ویل یې داسی چې زموږ په پښتنو کې ډیر کم خلک خپله مینه ترلاسه کوی .

خو که ترلاسه یې کړه خو ښه .

او که دلاسه یې ورکړه .

نو هم دهلک ژوند تبا شی او هم دجنۍ اکثره وخت د ډښمنی او ځان وژنی سبب شی .

نو اوس ته راته ووایه چې مینه ښخه ځان ساتل ښه کار دی که بد.

ما هیڅ جواب ورنکړو.

وخت تیریده هغه پیغله شوه .

خو ځان یې له مینی او وساتو .

او نه هم بل څوک وربانډی مین شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ دې جنۍ ته رشته راغله بس نصيب دی...
دا جنۍ يې واده کړه.

نو ما ورته ويل چې اوس دی دخاوند سره مينه کوی .

ويل هوو ماورته مبايل ورکړو ماويل زنګ ورته کوه .

هغی ويل مننه وروره.

ماورته ويل چې پلار دی څه درته ونه وايې .

هغې ويل ولی په کومه خبره به ماته څه وايې.

ما ويل مخکی له واده کولو د خاوند سره خبری کول دا په پښتو کی نه منی تا خو صرف کوژده کړی .

هغې ويل د پښتو دلاسه مې مينه نه ده کړی.

خو اوس دپښتو په کيسه کې نه يم .

ماويل سمه ده .

بله ورځ يې خاوند ورته زنګ کړی.

ښه په مينه ورسره غږيدلی .

خاوند يې ورته ويلی چې زه ستا ديدن ته درځم .

هغې هم ورته ويلی چې سمه ده .

خاوند يې راغلی نور څوک نه دی وربانديخبر پکت يوه ويندياريې ورباندی خبره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويندیار يې وايې چې هغه سړی لاړو له کوټې ووتلو خو جنۍ راونه وتله .

زه ورغللم ګورم چې جنۍ يې په چاقو وهلی او وفات ده.

ما ژر خلک خبر کړل .

هغه سړی يې ونيولو ډير يې ووهلو چې ولی تا داسی وکړل هغه ويل چې زه په بله انجلی مين وم زما کورنۍ هغه راته نه کړله .

نو دا سړی حکومت بوتلا

پای

مينه مې نه کړه په دې خاطر ای پاکه خدايه

چې يا به مړه شم يا به مړه شی خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

دا ختر په بيګا دخپلو ملګرو سره ناست وم.

دي ته انتظار وو چې څه وخت خبر ورکوی چې سبا اختر دی او کنه.

زما په زړه کې هيڅ خوشالی نه وه .

ډير کوښښ مې وکړو چې خوشاله شم خو نه کيده.

ملګرو خندل او ټوکی کولی زه غلی په همدی سوچ کې ناست وم چې زه ولی داسی شوی يم آيا ګناهګار يم که سنګه.

ملګرو راته ويل ولی داسی غلی يې مفتونه .

ماويل هسی فکر مې خراب دی.

هغوی ويل مفتونه اصلی خبر وکړه .

ما ورته ويل چې مينه مې کړی اوس نو داسی شوی يم هيڅ شی مزه نه راکوی.

او ليدل يې هم ناممکن دی ما خو ويل چې اختر کې به مې ساعت تير شی خو هغه تر مخکی زيات خراب شوم .

هغوی ويل مفتونه په کيسه کی مکيږه ولی ځان سره ظلم کوی.

ما ورته ويل سمه ده .

خو زما يوه هيله او ارمان دا دی چې هغه وخت خو هغی زماسره مينه کوله چې اوس به زه ورته ياد وم او کنه.

هغوی ويل نه پو هيګو .

خو خير زړه مې ډير ډک کيدو خو ځان مې ټينګ کړی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خیر راډیو اعلان وکړو چې سهار اختر دی.

نو د ملګرو بنډار لړنګ شوو.

زه هم راغلم کورته ټول ویده وو .

لمونځ مې وکړو ډیری دعاوی می وکړی.

ویده شوم سهار چې پاڅیدم ټول خلک خوشاله وو.

ما هم نوی داختر کالی واغوستل.

لاړم جومات ته چای مو وڅښو راغلم کورته.

کور کې مور هم نه وه هغه وفات وه مخکی.

نور هم تنګ شوم لاړم بیرون ته ټول خلک جوړه لاس تر غاړی تاویدل عکسونه یې اخیستل .

خو زما هغه دښی ورځی یاران هیڅ معلومیدل هم نه.

د سړک دغاړی سره ناست وم .

چې هغه جنۍ دبل هلک سره موټر کې وه .

ما خو ویل چې هسی خپل به یې وی خو چې له ما یې مخ پټ کړو .

نو زما صبر خلاص شوو چیغه مې وکړه .

دځان سره مې تړون وکړو چې نور دې کلی کې ژوند نه کوم.

نو په همدی اختر کې لاړم کلی مې پریښوو .

وروسته داختره لاړم ایران ته

خو زړه ظالم هیڅ صبر نکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

زه مين وربانډی ډير وم او هغه هم پر ما ميئنه

مشکيل داوو چي زه يې هير کړم خو زما نشوه هيره

يوه انجلۍ چې ميئنه شوه غمجنه شوه

لنډه کيسه

يوه انجلۍ چې ډيره خوشاله انجلۍ وه.

دا به ما هر وخت ليده .

خو دايمن به خوشاله وه هر وخت يې خندل .

هغه وخت ماواده کړی وو.

دې جنۍ بابا مړ شوو په هغه ورځ يې هم داسی خندل لکه په خوا يې چې خندل زه ډير حيران هم شوم او غوصه هم راغله.

نو زه ورغلم ورته ومې ويل اې تاته وايم .

هغې ويل څه وايې وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دا مړی نه وینی چې ته داسی خاندی او خوشاله یې.

جواب یې راکړو.

ګوره وروره ژوند باید په خوشالی تیر شی نه په غم زما بابا مړ دی زه پوهیګم چې زما سره اوس خندا ښه نښکاری.

خو ما دځان سره وعده کړی چې هیڅکله به دنیا غم ته ونه ژاړم هغه که زما مور هم مړه وی.

صرف یوو غم مې ژړوی.

ماویل کوم غم.

جواب یې راکړو.

دهغې بلی دنیا دقبر تیاره او دمحشر ورځ او د دوزخ عذاب دا مې ژړوی.

زه ترې روان شوم څه مې ونه ویل.

بیا مې ډیر وخت وروسته ولیده چې بیخی زیاته غمجنه وه.

ما ترې پوښتنه وکړه .

ماویل څنګه یې مستی انجلۍ اوس ولی داسی خفه یې.

راته یې ویل زه ورور نلرم نو ته مې ورور یې ګرانه.

ما داسی کیسه کړی چې له فکر او معلوماتو مخکی مې مینه کړی.

ماویل ښه نو داخو دومره لویه خبره نه ده .

هغې ویل وروره ډیره لویه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ماچې له کوم هلک سره مينه کړی او خپل عکس مې هم ورکړی هغه زما دورور قاتل فلانکی دی.

ما خير سوچ مه وهه خدای پاک لوی دی.

خودا جنۍ به هر وخت فکرو او سوچو کې ډوبه وه .

اخير يې عصاب دلاسه ورکړل او لېونۍ شوه

پای

ښـه ومـه خـوشالـه هيڅ يـو غـم مې پيژندلو نه

شومـه لېونۍ چې په غلته کې په خپل دښمن مېئنه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کیسه

بې پلاره زوی

د یوه هلک پلار په ماشومتوب کې وفات شوی وو.

کورکې یوه مور او دوی خوراني او یو زوی وو.

خوراني تر هلک مشری او هلک کشر وو.

دهلک پلار ډیر سرمایه دار وو.

ډیر موټر هر څه یې لرل.

هلک ماشوم وو او خورانو یې دخپل حق پوښتنه نشوو کړای.

او مور یې تر لورانو بتره وه.

دې هلک د پلار سرمایه دهغی خپلوانو سره تقسیم کړه .

وخت تیریده.

هلک ځوان شوو.

ډیر تکړه او ښکلی ځوان ترې جوړ شوو.

دې هلک دخپل حق غوښتنه وکړه.

دکلی یو څو سپین ږیری یې راټول کړل.

خو هغو خلکو چې د هلک حق یې خوړلی وو.

هغو نه منله.

هلک ډیر غوصه شوو یو کس یې په تفانچه وویشت په ښنه باندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خورانو او مور یې ورته ویل چې پریږده یې زویه هسی نه چې ته رانه لاړ شی بیا به زموږ ژوند تبا شی .

خو هلک نه منله اخیر یې دوه کسان مړه کړل.

خو اخیر هغه هلک هم له دنیا لاړو.

مور او خور یې پسی لیونی شول.

او دسخت ظلم سره مخ شول هغو خلکو وربانډی کولو چې دهغو ښځه هغه هلک مړی کړی وو.

پای

عبرت

هیڅکله د چا میراث او حق مه خوری یو وخت ضرور د دښمنی سبب کیږی

زما حــق خــوره تــه زما حق ولی نــه راکوی

خدای خبر هسی نه چې بیا دې له دې کلی ورک کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کيسه

يو انجينر د يوو چا مينې چرسي کړو.

د داخلي وزارت اعلان کړی وو چې چرسيان او نشه يان راټول کړی.

نو زه هلته بازار ته په سودا پسې تللی وم کابل ته .

نو طالبانو چرسيان راټولول .

نو يوو چرسي چې ډير ښکلی ځوانی او ښه بدن يې وو.

طالبانو تر لاس نيولی وو زور يې ورسره کولو .

چرسي چې زور وکړو نو دوه تنه طالبان يې له ځان څخه ليری کړل.

او ويل يې ليری شی بی عقلانو زه خپله ځم.

نو يوه طالب تري پوښتنه وکړه چې ته ولی دا نشی کوی ځومره ښه بدن او ښه ځوانی خدای درکړی.

نو چرسي جواب ورکړو چې تا مينه کړی.

طالب ويل نه مينه مې نه ده کړی.

چرسي ويل آفرين مينه مکوه

زه مينې داسې کړی يم

طالب ويل ولی مينه سړی داسې کوی.

چرسي په ژړا شوو او وويل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه بيوفا زياته ياديګی

نور به يی چی څه ويل زه ترې راغلم

پای

چې په مينه کې دې زه ګرانې چرسی شوم.

نو دا هم ستا دغمونه او جفا له لوی عذابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کیسه

د لور سره ظلم

په یوو کلی کې دوه وروران وو چې خورا غریبان وو.

یوه ته یې واده کړی وو او راوړی یې هم وو.

او هغه بل ته یې کوژده کړی وه.

مشر ورور یې موټر چلولو په موټروانی یې نیولی وو.

او هغه بل په ایران کې وو.

پلار یې وفات شوو د ایران څخه یې هم زوی راغلو.

ډیر قرضداره وو.

پر دوی یې خپل پلار زیات ګران وو.

ډیر پسی خفه وو.

وخت تیریده .

هغه کوژده یې چې ورته کړی دهغی ولور یې نه وو ورکړی.

وخت تیریده بله ورځ یې

مشر ورور یې موټر ټکر کړی وو ورور یې هم وفات شوو او ملامت هم مشر ورور وو .

قاضیانو فیصله وکړه چې دې دوه وروران چی احمد او سورګل چې سورګل ملامت دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سورګل ورور به دې خلکو ته 9لکه افغانۍ ورکوی.

احمد سم لېونۍ شوو ځکه د خپل کوژدنی ولور د کور مصارف او دا د خلکو ديت او دورور غم او کور يی ورته پاتی وو.

خو لنډه دا چې احمد په لسو کالو کې 9لکه ديت ورکړو او ولور يې پاتی وو.

احمد خپل خسر ته ويلی وو چې زه به خپله کوژدنه ناوی کړم .

خو داحمد خسر ويل چې تر څو مې دلور ولور رانکړی ناممکن دی.

احمد ډيری زاری ورته وکړی چې زموږ ځوانی هسی تيره شوه په ولور خو دې منکر نه يم .

خو هغه نه منله احمد لاړو ايران ته دری څلور کاله نور تير شول .

خو اخيريې د خپل خسر ولور   ور ادا کړو.

خپله کوژدنه يې را ناوی کړه .

يوه مياشت کم او زيات وخت تير شوو.

داحمد ښځه سخته ناروغه شوه.

ډيرو داکترانو ته يې بوتله .

خو اخير چې يوه داکتر يې بوتله .

هغه ورته ويلی وو چې .

دې جنۍ دومره فکرونه او غمونه او ژړاکړی چې داسی ناروغی ورته پيدا شوی چې دابه د يو څو شپو ميلمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په روپيو دې دخپلې لور ژوند ور خراب کړو
اې ظالمه پلاره ولې دې خداى ځان ته په قهر کړو

لنډه کيسه

د خان په لور مين متعلم
يوو هلک د خپلې معشوقې دلاسه هر څه دلاسه ورکړل.
دا هلک ډير لايق متعلم وو.
دا چې اتم صنف ته ورسيدو نـو ما په مکتب ډيـر کم ليدلو.
يـوه اسـتاذ مـاته ويل چـې ورته ووايه چې مکتب ته راځه نور محروم کيږى.
زه راغلم کورته.
هغه هلک مې پيدا نکړو.
ډير پسى وګرځيدم خـو پيدا مې نکړو.
اخير يې ولاړم کور ته يې ورغللم خو په کور کې يې ويل چې هغه مکتب ته تللې.
نـو ما ورته ونه وويل چې هغه په مکتب کې نه وو.
ډير فکر مې خراب شوو چې دا چيرته ځى.
بل سهار مې د هلک څارنه شروع کړه.
ګورم چې هلک يوو کور ته دننه شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم دکور دروازه ورټک کړه هغه خپله هغه هلک دروازه راخلاصه کړه.

ما ورته سلام وکړو.

ما يل ګرانه استاذ زه په تا پسی راليګلی يم.

ته ولی مکتب ته نه راځی.

هغه ويل ته خو زما ملګری يې راځه دننه.

نو يې کيسه شروع کړه ويل يو کال کيږی چې زه په يوه جنۍ مين شوم

دې جنۍ به زه ډير خوشاله ساتم

ماته يې کالی بوټ او داسی نور شيان راکول.

زه وربان‍دی دومره مين شوم که هغه راته مرګ شی هم قبوله مې ده.

ماويل ښه نو مکتب دې ولی پريښوو

ويل دا د خان لور ده ماته فرمايشات راکوی هره ورځ شی غواړی.

او زه دکور څخه روپی نشم اخيستلای.

نو اوس مې دلته کار شروع کړی .

په ژړا او په غمو روپی ګټم چې اول وربان‍دی مين شوم خوشاله يې وساتم او چې په مينه کې لېوني شوم اوس مې داسی کوی.

زما وربان‍دی زيات زړه بد شوو.

وخت تيريده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هلک د جنۍ غوښتنه وکړه د رشتې.

خو دهغې پلار ويل چې زه مې لور داسې غريبو خلکو ته نه ورکوم.

خو ډيرې رشتې يې ور وليګې

خو خان نه منله.

هلک هر څه دلاسه ورکړل

پای

چې در ميئنې دم نو ښه خوشاله دې کړم

چې در مين شوم بيا دې ولې پريښوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library